

saltres i també per persones civils que acudien a ell demanant justícia per problemes fins i tot personals.

Però tornem al fet de la mort d'en Jordi. El que veritablement ocorregué fou això: Ens trobavem l'front de l'Ebre, les oficines a poca distància del poble de l del municipi de Tortosa, a l'esquerra del riu, acantonats entre oliveres. Una tarda aparegueren dos soldats portants un detingut. El comissari feu passar al detingut a l'interior de la mena de refugi que teniem l'oficina i a l'ensems on dormíem. Jo, que seguia escrivint, em vaig deturar quan va entrar el detingut que restà quiet davant del comissari. Aquest és posà a parlar amb ell fent-li unes reflexions molt paternalment, i recordo encara que li va dir: "Sembla mentida que tu, essent fill de qui ets facis els que has fet; d'un altre amb menys cultura que tu tot es pot esperar, però de tu no m'ho puc creure". Seguí parlant uns

moments més amb el detingut fins que en acomiadar-lo, digué els soldats que el custodiaven: "quedeu vos per aquí a passar la nit i demà de bon matí torneu-lo a la seva unitat, i tu, Jordi, per favor no ho tornis a fer".

Aquelles paraules "Essent fill de qui ets" em van desvetllar la curiositat i no vaig trigar gaire a preguntar-li de qui es tractava. Llavors vaig saber que era fill d'en Folch i Torres, el conegut escriptor de les Pàgines Viscudes que publicava setmanalment "En Patufet" i tants d'altres escrits i obres de teatre prou conegudes arreu del nostre País i a aquí els de la meua generació tant hem d'agraïr.

Poques hores després, l'endemà al matí, arribava la notícia: Mentre era conduït a la seva unitat a primeres hores de la matinalda i aprofitant l'espessa boira, en Jordi intenta una altra vegada de fer-se escàpol i no féu cas dels crits dels seus vigilants que es veieren obligats a disparar i fou aba-

tut. Aquesta és la trista realitat i així li vaig fer saber al seu germà Ramon Folch i Camarasa que fins i tot em confessà que en rebre la meua primera carta arribà a pensar que jo havia tingut part en aquesta inútil mort. Després d'haver-li explicat amb detall els fets comprenqué però que la veritat era tal i com li vaig explicar, malgrat que com ell diu en e seu llibre "En Jordi era mort".

La seva darrera carta que com ja he dit encara conservo comença amb aquestes paraules: "Estimat amic" i acaba agraït la mevasineita i amb un "Tant se val, en Jordi era mort".

Tot això ja fa quasi 50 anys que s'edevingué, però com d'altres fets mai no ho podré oblidar. I teníem només 18 anys. . .

Juli G. Valls

(Dedicada a una noia que sempre
voltarà pel meu cor.)

AMOR IMPOSSIBLE

Tu tan gran
tu amb vint anys
Ja són vint anys
i tu tan gran.

Téstimo, encara
ja no sóc com tu
només quintze anys
i ja t'estimo.

Com es possible,
que no m'hi atreveixi
que no et pugui parlar
per els teus vint anys.

Fes-me un favor
diguem que si,
que m'estimes a mi
encara del meus quin ze anys.

Tu tan gran
i jo t'estimo
tu amb vint anys,
jo quin ze i t'estimo.

Miguel Angel León

**BAR
MACIÀ**

Especialidad en:

Carne a la brasa
Butifarra con judías
«Cargols a la llauna»
Domingo tarde cerrado
Lunes cerrado

José Anselmo Clavé, 55
Tel. 842 00 89 - LA ROCA

**FLORISTERIA
L'ORQUIDEA**

**ESPECIALITATS
EN PLANTES
JARDI I TEST**

**DECORATIVES
I PER A
REGAL**

**CARNISSERIA
CANSALADERIA**

J. MASSO
(antiga Casa Planas)

Carrer Major, 45-47
Tel 842 00 65
LA ROCA

**AIGUA
LA ROCA**

**POTABILITAT
NATURAL**

MARCA REGISTRADA

Manantial Viñamata

LA ROCA DEL VALLÈS